

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai

Alapítva: 1986

2019. május - június

XVIII.évfolyam 151.szám

TARTALOM

Ballagás 2019	2
Ballagási beszéd 2019 – Gulyás Levente 11.b	5
Electude – digitális tananyag	7
az autós szakmák tanulói számára	7
ÁSZÉV 2019.....	10
Részvételem a Szép Magyar Beszéd verseny	11
Kárpát-medencei döntőjén	11
Célegyenesbe fordult a Green Wheels projekt	12
Fáysták az Óbudai Egyetem.....	15
Tudományos Diákköri Konferenciáján.....	15
Látogatók Európából.....	16
Látogatás a Parlamentben	18
Parlamenti oklevélosztás – OSZTV kapcsán.....	21
Jutalom út.....	22
Jutalomút Csehországban.....	25
Bringatúra 2019.....	26
A 9. A osztálykirándulása	28
A 9.B Lékán és Sopronban	30
A 10.A májusi osztálykirándulása	31
Börtönlátogatás	32
Pozsonyi osztálykirándulás	34
A 11.B osztálykirándulása	35
A 13.G osztálykiránduláson.....	37
Az első alternatív technikus osztály osztálykirándulása.....	39
Kiállítások a tárlóban	40
Béke – de milyen áron?	40
A trianoni békediktátum.....	40
Humor – aranyköpések más diákok dolgozataiból.....	42

Ballagás 2019

Kedves Firka Olvasók!

Köszönettel vettem a felkérést, hogy az idei ballagási műsor szervezőjeként néhány gondolatot írjak a műsorról.

Nos, mindig nehéz „saját munkáról” beszélni, hiszen féltő, hogy túlságosan szubjektívek leszünk, ezért inkább a tényekre szorítkozom.

Több évtizede tanítok már a Fáyban, nyilván nem ez az első ballagási műsorom, ezért nehéz is mindig megújulni, újat mondani. Igaz, egy igazi diáknak csak egyszer van középiskolai ballagása, tehát nem hallhat ismétlést.

A ballagási műsor a hagyományos Himnusszal kezdődött, majd zene következett a népszerű Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról musicalből. Ezután a ballagó diákokat, tanárokat, vendégeket köszöntötte Gulyás Zsombor 9.a osztályos tanuló, konferáló.

A végzős osztályok és osztályfőnökeik:

– 12.a osztály, osztályfőnöke Kaszás Judit tanárnő, a 12.b osztály, osztályfőnöke Márton Péter tanár úr, 12.c osztály, amelynek Uhlar Karola tanárnő volt az osztályfőnöke és végül a 12.d osztály, amelynek osztályfőnöke Hegedűs Judit tanárnő.

A műsorban elhangzott Ágai Ágnes Nemzedék c. verséből egy részlet. A verset nagyon találónak, ironikusnak és önironikusnak tartom, ezért részleteit idemásoltam. Olvassátok mindnyájan, szeretettel!

AZ ISKOLA BEFOGAD,

benyel, behabzsol.

Folyosószag,

merev tablóképek

dátumozott időtlenségben.

AZ OSZTÁLY mesterséges

Tenyészete.

8-szor 10 méter.

3 sorban keskeny asztalok.

Mögöttük székek.

39 szék.

Mindahánynak

más lába, háta, köpenye.

Mindegyik asztal

más egyéniség.

Csak a tanári asztal ugyanaz

óránként megújuló fejekkel.

Sóskazöld tábla, rücskös a

kréta por alatt.

Rákenődik a gyerekkorod.

Szivaccsal letörled az éveket.

A hetes tisztelettel

jelenti:

az osztály

minden eshetőségre

készen áll...

EZ A FELNŐTTKOR KÜSZÖBE.

Nem túl magas,

és elég hosszú a lábunk.

Nemsokára be- és megérünk.

A műsorban elhangzott Babits Mihály Zsoltár férfihangra komolyabb hangvétellű, elgondolkodtató verse:

„Tudod, hogy érted történnek
mindenek - mit busulsz?

A csillagok örök forgása néked
forog

és hozzád szól, rád tartozik,
érted van minden dolog...”

A műsorban elhangzott még egy
megható részlet Exupéry: A kis
herceg felnőtt meséjéből.

A zenei részekben hallhattatok
Bródy: Mindannyian mások
vagyunk, Maradj mindig
ugyanilyen és a Megasztár 5
búcsúdálát.

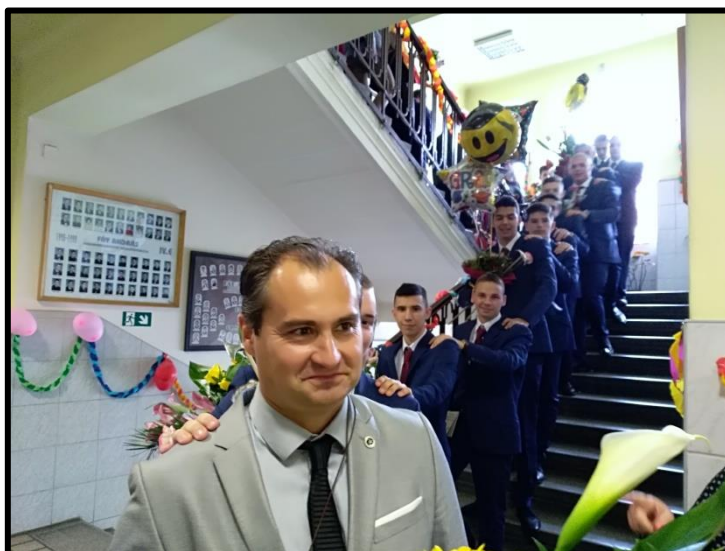
Az alsó évfolyamok nevében
Gulyás Levente 11. b osztályos
tanuló, a végzős diákok nevében
Antal Martin 12. a osztályos
tanuló mondott ünnepi
köszöntőt.

Zántó Edina igazgató asszony ünnepi beszéde következett, majd átadta a könyvjutalmakat az arra érdemes végzősöknek:

12. a

Antal Martin – 4 éves kimagasló tanulmányi eredményéért, példamutató magatartásáért és szorgalmáért, az ÁSZÉV-en elért 5. helyezééséért

Szőke Patrik – 4 éves példamutató magatartásáért és közösségi munkájáért

12. b

Temesvári Levente – 4 éves kimagasló tanulmányi eredményéért, példamutató magatartásáért és szorgalmáért, közösségi munkájáért

Tóth Dániel – 4 éves tanulmányi eredményéért, közösségi munkájáért

Kovács Máté – 4 éves tanulmányi eredményéért, közösségi munkájáért

12. c

Bodó Bendegúz – közösségi munkájáért

Husztai Viktor – közösségi munkájáért

Juhász Bálint – az ÁSZÉV-en elért 7. helyezéért

Wiezner Ádám – közösségi munkájáért

Szózattal zárult a ballagási műsor.

Szerepeltek: Block Bence, Gulyás Zsombor, Hock András, Szemán Máté 9.a osztályos tanulók.

Remélem, a műsor hangulatos volt, és szebbé tette a végzős diákok és a szülők napját.

Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő

Ballagási beszéd 2019 – Gulyás Levente 11.b

“Nincs veszett ügy, míg akad csak egy bolond is, aki küzd érte...”

Kedves ballagó Diákok, kedves Tanáraink, kedves Szülők, Vendégek!

Vágyakkal, tervekkel és álmokkal telve álltok most itt, és talán nem értitek, mi értelme volt az elmúlt évek erőfeszítéseinek, a sok tanulásnak. A középiskolás időszak életünk legszebb, legérdekesebb és legizgalmasabb hídja, utat nyit a gyermekkorból a felnőtt létbe. Az álmvilágból a valós világba. Utolsó évesek lettetek a Fáy András Partizánképző Szakgimnáziumban.

Karinthy Frigyes szerint „Azért mérjük helytelenül az időt, mert ehhez egyetlen mértéket használunk csupán. Azt, ami az átélés sebességét méri”. Pedig Einstein óta jól tudjuk, hogy az idő relatív, hiszen hossza soha nem az átélés sebességétől függ, hanem az átélt élmények minőségétől. Pont úgy, ahogy ezt Einstein szellemesen magyarázza: „Tartsd a kezed egy percig a forró kályhán, meglátod, egy órának fogod

érezni. Beszéljess egy csinos nővel egy órát, és úgy érzed, mintha csak egy perc lett volna.”

Miért van ez így? Azért, mert az idő relatív, és ahogy hossza nem az átélés sebességétől, hanem az átélt élmények minőségétől függ, úgy az időben megélhető élmények sem akkor készülnek el, amikor azok eseményei előttünk megjelennek, és nem ott, ahol aztán megéljük azokat. Az egészben éppen ez a varázslat! Ha a magyar érettségi folyamán már nincs gondolat, amivel az esszé elérné a megadott hosszúságot, írjatok ti is valami hasonlóan költőit, mint ez a gondolat!

Az évek gyorsan elteltek, de ez nem csoda, hiszen a tanulás mellett vagy helyett, a végzősök egy része rendszeresen dolgozott, a jövőjét alapozta, és az iskolába – remélem – nem csak aludni járt be. Hát, nem tudom. Biztos vagyok benne, hogy néha örökkévalóságnak tűnt egy-egy matematika, elektrotechnika vagy irodalom óra, még jó, hogy volt néhány testnevelés is közöttük. De a változatos órák tömegét összekötötték az általatok gyakran feltett kérdések: Mikor lesz szünet? Jó, ha holnap hozom az igazolást? Miért kell bemennem erre az órára is? Muszáj megírnom ezt a dolit is?

Búcsúzóul a következő három kívánságunkat szeretném veletek megosztani:

Első kívánságunk: Legyen hitetek! Az embereknek hitre van szükségük ahhoz, hogy élni tudjanak. Hinni kell valamiben, különben elvesznek. Példákat is hoztam inspiráció gyanánt. A lista a következő: földönkívüliek létezése, topmodell barátnő, budai sarokház és sikeres érettségi.

Második kívánságunk: Álmodjatok! S ezeket vegyétek igenis komolyan, akármilyen hóbortnak tűnnek, mert így nőnek majd valósággá. Álmod a Fomra-1? Akkor, remélem, már van jogosítványod, és tudod mi az a dupla diffúzor. Filmsztár akarsz lenni? Irány a casting! Johnny Depp sem Jack Sparrow-ként kezdte.

Harmadik kívánságunk: Egy kalappal... mármint szerencsét! Lehet kevés lesz? Akkor Kárpát-medencével! A sok-sok tudás mellé, amit megszereztetek..., vagy amit meg kellett volna szerezni.

Kívánjuk nektek, hogy sikeres érettségit tegyetek, és jövőre az OKJ-s képzés résztvevőiként továbbra is az iskola folyosóin „kísértsetek”!

„Ha távozóban egy más bolygón megkérdenék, mi volt a földi élet legnagyobb öröme: a tanulást mondanám. Nem azt, amelynek a végén egy vizsga áll, hanem amit az ember kíváncsiságból, kirándulásként tett egy új nyelvbe, az azon át megközelíthető világba, egy új tudományágba, munkakörbe, mert a tudás öröm.” (Németh László)

„Összezárt, hogy kívül voltunk minden

Különböztünk, de mindig egyformán.

Nem értettük, mi van

és nem tudtuk, hogyan,

de összetartozunk mindannyian.”

(Balázs Ferenc)

Gulyás Levente, 11.b

Electude – digitális tananyag az autós szakmák tanulói számára

A digitális eszközök elterjedése, funkcióinak kibővülése tevékenységeink, szokásaink jelentős részére hatással van. Miért pont a tanulás, a választott szakmánkkal kapcsolatos ismeretszerzés, információgyűjtés lenne ez alól kivétel? Az Electude program – mely egy elektronikus tananyag – ebben nyújt segítséget az autós szakmát tanuló diákoknak.

A program az Amerikai Egyesült Államokból indult, a magyar verzióját a Maróti Könyvkereskedés Kft. – mely kiadványaival, adatbázisaival, szervizprogramjával évtizedek óta elkötelezetten támogatja hazánk járműjavítással foglalkozó szakembereit – készítette el. A program magyar nyelvre fordítását a témakörök elismert szakértői végezték.

Az Electude az autószerelő, autóelektronikai szerelő és az autótechnikus szakmák tananyagát tartalmazza digitális formában, ezáltal bármilyen internetkapcsolatra alkalmas eszközzel hozzáférhető. Jelenleg nincsen másik olyan szakma Magyarországon, melynek az ismeretanyaga ennyire részletesen és széleskörűen elérhető lenne elektronikus formában. A tananyag témakörei a járművek összes szerkezeti elemét – motor, nyomatékváltó, meghajtás, fék, futómű, kormányzás, elektronikus vezérlés stb. – és a szerkezethez kapcsolódó diagnosztikai eljárásokat ismertetik. A témakörök különböző szintű modulokból állnak, így az alapok elsajátítása után a tanulók egyre magasabb szintű ismeretekhez juthatnak. A járműszerkezetek mellett a program az autós szakmákhoz kapcsolódó általános ismereteket – mechanika, elektronika, elektrotechnika stb. – is tartalmazza, ezáltal a kilencedikesektől a technikus tanulókig minden évfolyamon alkalmazható.

A modulok rövid elméleti ismertetővel kezdődnek – ez a tényleges tananyag –, mely sok animációt is tartalmaz, ezzel könnyítve a megértést. A modulok végén ellenőrző kérdések, feladatok következnek, melyek eredményéből lemérhető, hogy a tananyagot mennyire sikerült elsajátítani, megérteni. A feladatok jellemzően tesztkérdések, vagy például ábrákat kell kiegészíteni. A tananyag több mint ezer modulból épül fel, az egyes modulok feldolgozásának ideje 30 perc és egy óra között van. Mivel a modulok rövidek, és az okos eszközök segítségével bárhol, bármikor elérhetők, az ismeretszerzés lehetősége térben és időben korlátlaná válik, „szórakozva” lehet tanulni akár utazás közben is, és az órák közötti szünetekben is utána lehet nézni az órán feldolgozott anyagnak, vagy felkészülni a következő órára.

Az Electude program egyik legérdekesebb része a szimuláció, ahol a járművön kb. 50 hibát lehet beállítani, és ezeket a hibákat kell megtalálni, majd megjavítani. A hibakereséshez és a javításhoz virtuális szerszámok, műszerek, alkatrészek állnak rendelkezésre, és a motor hangja is hallható. A javításhoz munkalap is kapcsolódik, melyen látható az elvégzett műveletek, a kicserélt alkatrészek listája, a javítási idő, és a végén a javítás végösszege. Tulajdonképpen egy teljes szervizfolyamatot szimulál a program, melyben szabadon, a károkozás veszélye nélkül lehet „garázdálkodni”.

Motorvezérlő rendszer diagnosztikájának a szimulációja (forrás: Maróti Könyvkereskedés Kft., Electude program tanári kézikönyv)

Az oktatás minden szereplője alkalmazhatja a programot. A diákok az általuk kedvelt és mindig kéznél levő eszközök használatával szinte „számítógépes játék közben” ismerkedhetnek meg az autójavítás alapjaival. A tanárok, oktatók érdekesebbé tehetik óráikat, foglalkozásaikat a program segítségével, és a számonkérésben, házi feladat feladásban is hasznosíthatják azt. Tapasztalatom alapján igazán hatékonyan a hagyományos órai munka és az Electude program alkalmazásának a megfelelő kombinációjával lehet a

tananyagot megérteni, elsajátítani. Ezen kívül a diákoknak rá kell jönniük, hogy az okos eszközeiket nemcsak szórakozásra és kapcsolattartásra, hanem ismeretszerzésre is lehet használni!

Mindenkinek javasolom, ha lehetősége nyílik rá, hogy kipróbálja az Electude programot, éljen vele, és használja ki a program által nyújtott lehetőségeket.

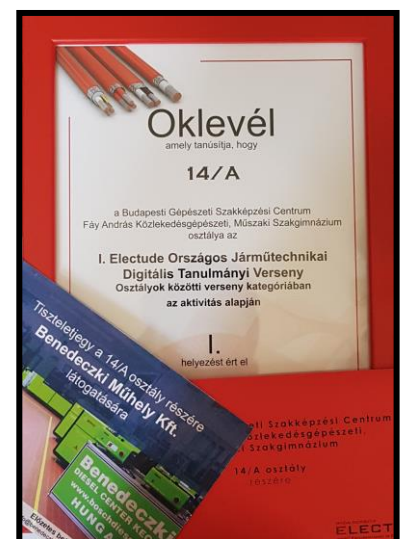
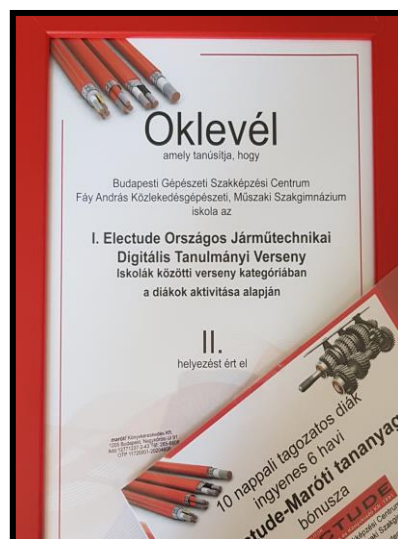
Laskovics Zsolt

A Maróti Kft. által meghirdetett Electude-hoz kapcsolódó versenyeken a Fáy a következő eredményeket érte el.

- Kun Marcell, egyéni kategória, IX. hely

- Iskolák közötti verseny:
 - diákok eredményessége alapján III. hely
 - diákok aktivitása alapján II. hely
- Osztályok közötti aktivitási verseny
 - 14.A I. hely

ÁSZÉV 2019

Minden évben megrendezik az Ágazati és ágazaton kívüli szakmai érettségi vizsgatárgyak versenyét, röviden: az ÁSZÉV-et. Ez Iskolánk számos tanulójának hozta meg a kedvét arra, hogy országos szinten megmérettesse tudását, és gyakoroljon a közelgő érettségire.

Az első fordulóban, amelyre február 27-én került sor, a Fáy egyik informatika termében gyűltünk össze, és nekiláttunk az 50 kérdésből álló feladatsornak, melynek megoldására 3 órát kaptunk. A tesztjellegű kérdések nem voltak kifejezetten nehezek, de néhol igen oda kellett figyelni, és egy kis fejtörést igényelt a helyes válasz megtalálása. Az idő leteltével mindenki azonnal megtudta, hány pontot sikerült elérnie a maximális 100-ból, de a továbbjutók neve csak körülbelül egy hét múlva került nyilvánosságra. Örömmel láttuk, hogy Juhász Bálint, 11.C osztályos tanulónak és nekem sikerült bejutnunk az országos döntőbe, és mi képviselhettük idén a Fáyot. A kétnapos döntő, ahol az első fordulóban legjobban teljesítő 30 diák vehetett részt, április 8–9-én, a Szolnoki Műszaki Szakképzési Centrumban volt. Ide Tóth László tanár úr kísért el minket, de nemcsak ezért jött velünk, hanem ő volt a zsűri egyik tagja is. Az első napon az írásbeli részt oldottuk meg, ami nagyon hasonlított egy szakmai érettségihez, de a kérdések már jóval nehezebbek voltak, mint amikkel az első fordulóban már “megküzdöttünk”. Másnap reggel már meg is nézhettük a kijavított feladatlapokat, és nem sokkal később el is kezdődött a verseny utolsó része, a szóbeli felelet. Itt mindenkinek ugyan arról a tételről kellett beszámolnia legjobb tudása szerint, majd a kapott pontokat összesítették az írásbeli részben szerzettekkel, és ezek százalékos aránya határozta meg a végeredményt. A cél az első 10 helyezés valamelyikének a megszerzése volt, mivel ez 100 extra pontot jelentett az egyetemi felvételi pontszámokhoz.

Ez végül mindkettőnknek sikerült is, mivel az 5. és a 7. helyen végeztünk, így a sikerélmény és a 100 extra pont mellé pár szép emléket is kaptunk a versenytől. Örülök, hogy jelentkeztem rá, és arra biztatok minden fáystát, hogy ők is bátran tegyék ugyanezt az elkövetkező években, mert ha megpróbálja, már csak is nyerhet vele!

Antal Martin 12.a

Részvételem a Szép Magyar Beszéd verseny Kárpát-medencei döntőjén

A Kazinczyról elnevezett Szép Magyar Beszéd verseny 54. alkalommal megrendezett Kárpát-medencei döntőjén több, mint 150 fiatal vett részt, közülük huszonhatan a határon túlról érkeztek. A három fordulóból álló négynapos megmérettetésen a diákok egy szabadon választott és egy kötelezően megadott szöveget olvastak fel, **valamint** egy Beszélni nehéz elnevezésű feladatot oldottak meg. A 12 tagú bírálóbizottság három egységben – gimnázium I., gimnázium II. és szakképző iskola – értékelt a versenyzőket Balázs Géza, az Anyanyelvápolók Szövetségének alelnöke, Szakonyi Károly Kossuth-díjas író és Minya Károly főiskolai tanár elnökletével. A fordulók során legjobban teljesítő 35 tanuló nyerte el a Kazinczy-érmet.

A versenyt idén április 24. és 28. között rendezték meg Győrben a Kazinczy Ferenc Gimnázium szervezésében, és ennek a négy napnak a történéseit szeretném veletek megosztani.

Az első nap nagy része utazással és a versenyre való regisztrálással telt. Este kisorsolták a versenyzők sorszámain, és sajnos nem alakult úgy, ahogy szerettem volna. Csak az 51. sorszámot kaptam, ami azt jelentette, hogy szereplésem előtt hosszú várakozás várt rám. Szerencsére ezt ellensúlyozta a szobatársak és a kollégiumban elszállásolt versenyzőtársak közvetlen és barátságos viselkedése.

Pénteken reggel a gimnázium Kazinczy-szobránál koszorúkat helyeztek el a nyelvújítás vezéralakjának emlékére, majd a városháza dísztermében került sor a megnyitóra. Az összegyűlteket Dr. Fekete Dávid alpolgármester köszöntötte. Ezt követően három helyszínen zajlott a szabadon választott szövegek felolvasása. Nagyon fárasztó és idegőrlő volt négy órán keresztül ülni és várakozni, és természetesen egyre jobban izgultam, ahogy közeledtünk az ötvenegyes számhoz. Ennek ellenére a színpadon sikerült kihozni a maximumot a szövegből, és összeségében szerintem jól sikerült ez a forduló. Utána az írásbeli része kezdődött a versenynek, aminek során írásjelekkel kellett kiegészíteni egy szöveget, és jelölni a helyes hangsúlyozást. Úgy érzem, én itt véreztem el, mert amint a neve is mutatja “Beszélni nehéz”.

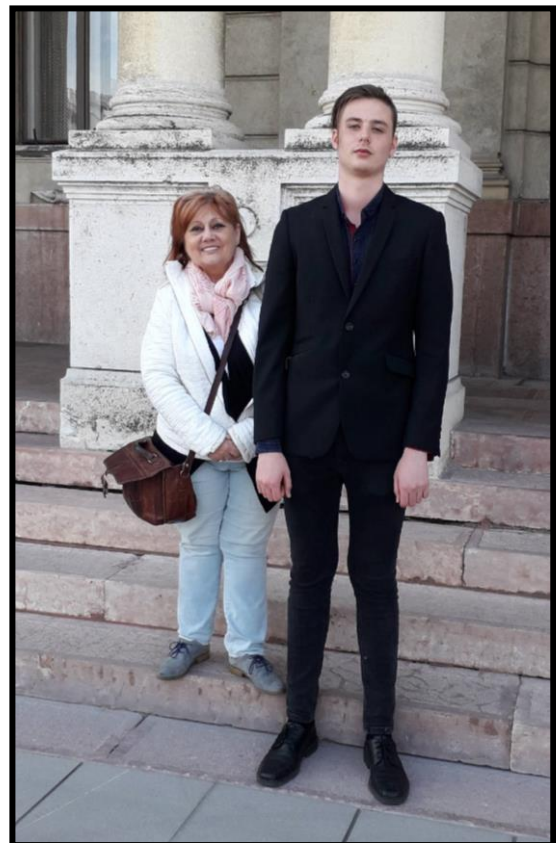
A harmadik napon a verseny a kötelező szöveg felolvasásával folytatódott, ami könnyebb volt, mint a fővárosi döntő feladata.

Vasárnap délelőtt ünnepélyes eredményhirdetés zajlott a városháza dísztermében. „Egy olyan ügy teremtett számunkra ünnepet, amely létkérdés” – fogalmazott záróbeszédében Dr. Korzenszky Richárd atya. Mint mondta: „Talán soha sem volt még ennyire fontos az igaz, az őszinte, határozott, tiszta beszéd. Úgy kell megtalálni az egységet, a közös hangot, a testvériséget, a közösséget, a szabadságot, hogy közben nem adjuk föl önmagunkat, és nem számoljuk föl – és nem engedjük, hogy fölszámolják – a gyökereinket, anyanyelvünket, kultúránkat, önazonosságunkat.”

A verseny időbeosztása lehetővé tette számomra a hétvégi sétát és városnézést Győrben. Budapesti szememnek furcsa volt a tiszta és rendezett, virágos városkép, de annál élvezetesebbnek bizonyult a település felfedezése.

Vasárnap kiderült, hogy sajnos sem érmet, sem pedig különdíjat nem kaptam. Ennek ellenére nem távoztam csalódottan, mert a verseny után még magabiztosabban merek majd kiállni az emberek elé beszélni, ami valljuk be, meglehetősen nehéz, és sok gyakorlást igényel. Emellett nem csak kellemes élményekkel, de több baráttal is gazdagodtam a Győrben töltött napok során.

Beszámolóm végére érve, szeretnék köszönetet mondani Csókásné Gémesi Ildikó tanárnőnek és az igazgatónőnek a sok bátorító szóért, és azért, mert nem hagyták, hogy lankadjon a kitartásom.

Gulyás Levente 11.b

Célegyenesbe fordult a Green Wheels projekt

Lassan a végére érünk a 2016 novemberében indult KA2 projektnek, amiben iskolánk képviselte a szakképzési intézményeket a nemzetközi szintén.

A Green Wheels projekt célja digitális tananyag fejlesztése volt az elektromos és hibrid járművek témakörében, egyben olyan, a szakképzésben eddig még nem használt

oktatási módszerek tesztelése is folyt, amelyek a digitális környezet adta lehetőségeket kihasználva egy új oktatáskörnyezeti modellt mutatott be a tanároknak.

A tanárokat gyakran foglalkoztatja az a kérdés, hogy hogyan lehet a diákok számára értékessé tenni a tanulási folyamatot. Hogy hogyan lehet a belső motivációjukat felkelteni a tanulás iránt, bizalmat építeni bennük az iskola iránt, új, megszerzhető tudás irányába terelni őket a szakterületük, illetve általában az életben hasznos tudás megszerzésére.

Az autóiipar szó szerint átalakult az elmúlt években. A fejlődés és a terjeszkedés az alternatív erőforrásokra építkezik. Új elvekre épülő szakmai gyakorlat jön létre, egyre növekednek az autóiipari tanulókkal szemben támasztott követelmények, és a tanárok gyakran nem rendelkeznek a hatékony tanításhoz szükséges eszközökkel. A Green Wheels projekt eredményei lehetőséget teremtenek, hogy az oktatás reagálni tudjon a megváltozott viszonyokra.

A projekthez kapcsolódóan fejlesztett átfogó tananyagtartalom az európai országokban egyedülálló. A projekt sikeresen befejezte a GW tananyagok fejlesztését és tesztelését.

A tananyagok elérhetők az lms.gwproject.eu honlapon, és regisztráció nélkül található ott például: négy nyelvű munkalapok (angol, cseh, szlovák, magyar), módszertani anyagok, tanári kézikönyv, tanároknak szóló oktatóanyagok, online fórum és interaktív szótár. A tananyag – terveink szerint – elérhetővé válik az E-Kréta felületéről is.

Ezeket az újonnan kifejlesztett tananyagokat a projekt partneriskolái tesztelték. A projektben résztvevő autóiipari szakmai szervezetek az iparág jelenlegi ismereteivel gazdagították az anyagokat.

Végül, de nem utolsósorban a projektben részt vevő oktatási hatóságok részt vesznek az ECVET fejlesztésében, és biztosítják, hogy ezek az anyagok megfeleljenek a partnerországokban szükséges jogszabályi kritériumoknak. Minden tanár tisztában van azzal, hogy a magas színvonalú professzionális anyagok fejlesztése a modern módszerek alkalmazásával a tanítás fő pillére, de ugyanilyen fontos, hogy a tanításra is

figyeljünk. Emiatt a projekt az autóiipari szakoktatók számára folyamatos képzést biztosít.

Ez a módszertani fejlesztés megköveteli, hogy a tanárokat felkészítsük a digitális környezet és az atipikus oktatási módszerek gyakorlati alkalmazására. Ezért több tanárképzést tartottunk az elmúlt két évben, és terveink szerint ez a közeljövőben szervezettebb formában (tárgyalások folynak az NSZFH és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szerepvállalásáról) is megjelenhetnek a tanárképzések palettáján.

Ennek a projektnek a keretében rendezték meg a Moráviai Autóiipari Klaszter szervezésében az 5. Nemzetközi Green Wheels Partnertalálkozót. A találkozót Ostravában zajlott, a Klaszter székházában.

26 résztvevő volt

jelen 4 különböző országból (Egyesült Királyság, Szlovákia, Magyarország, Cseh Köztársaság). A Fáy képviselőiben Tóth László szakmai igazgatóhelyettes, Lovas Andrea nyelvtanár és Korponai Tamás szaktanár vett részt a háromnapos rendezvényen. A beszámoló során körvonalazódott, hogy hogyan állnak a többi országban a projekt lebonyolításával – iskolánk majdnem minden tekintetben az elsők között szerepelt a feladatok végrehajtását tekintve. Elmondhatjuk, hogy a projekt minden eredeti célkitűzését idő előtt teljesítettük, sőt olyan innovatív megoldásokkal álltunk elő, amelyek tovább emelik a projekt nemzetközi megítélését.

A találkozót során meglátogattuk az Egyetem elektromos és hibrid járműveket tesztelő és fejlesztő laborját, ahol láttunk széria autók futó tesztet, illetve az egyetem által fejlesztett önvezető jármű fejlesztésébe nyertünk betekintést.

Korponai Tamás

Fáysták az Óbudai Egyetem Tudományos Diákköri Konferenciáján

2019. április 25-én 13:30-tól volt az Óbudai Egyetemen a Tudományos Diákköri Konferencia, amit idén fáysta hallgatók mellett több más középiskola növendéke is megtisztelt.

Mi is ez a TDK? Olyan előadások sorozata, amelyet hallgatók tartanak különböző kutatásokról vagy felfedezésekről (hozzáteszem, utóbbi nem nagyon szokott előfordulni – kb. 10 év alatt talán egy 1 hallgató volt, aki tényleg valami újat talált fel). Általában egy munka/ötlet újragondolása, átalakítása szokott ez lenni, amit a kutató – de most nevezzük „tudornak”, ahogy az egyetemen hívják – 40–60 oldalban kifejt. Ezekhez a munkákhoz elvárás, hogy legyen kutatás, vagy műszaki TDK-nál, hogy tényleg valósítsa meg elképzelését, ne csak a papíron szerepeltesse az adott hallgató, vagyis nézzük meg, hogy a valóságban tényleg működik-e!

Hogyan is kerültek fáysták az egyetemre? Úgy, hogy az egyetemünk nyit a fiatal, még pallérozatlan elmék felé, akiket a későbbiekben így akarunk becsábítani az intézménybe. Ezért a Rektor és elsősorban a TDK felelőse, Dékánunk arra kérte „toborzó tisztjeit”, hogy minél több hallgatóval ismertessék meg az egyetemi lét jó oldalait☺. Így én volt középiskolámba visszalátogatva hívtam meg a hallgatókat az igazgatónő segítségével, aki ebben külön szerepet vállalva segítette munkámat – ezért neki ezt külön nagyon köszönöm!

Leszervezve a dolgokat lassan közeledett a kitűzött nap, amit nagyon vártam, s ekkor felhívott a Rektor úr, hogyha már úgyis jönnek a hallgatók, akkor mutassam meg nekik egy kicsit az egyetem épületét is, valamint az egyetemi napokra is vigyem el őket. Tőle tudtam meg, hogy tényleg ekkor lesznek az egyetemi napok, amelyek a szorgalmi időszakban egy kis lazítást jelentenek a hallgatóknak. Eljött a nagy nap, és vártam a hallgatókat, akik szépen, lassan megérkeztek. Fegyelmezett, rendezett viselkedést tanúsítottak, ahogy egy fáystához illik. Röviden: körbevezettem őket az egyetemen, megnéztük a tanári szárnyat, az udvart, ahol a Keleti-nap volt. A sok csinos lány társassága jobban lekötötte a fiúk figyelmét, mint az én mondókám – feltettem nekik egy kérdést, hátha tudják a választ, és szerencsére tudták is: Mi áll az udvaron a kalitkában? Egy fázisváltó. Úgyhogy csillagos 5-ös annak, aki az elektrotechnikát tanította nekik.

Majd továbbmentük a TDK megnyitójára, ahol annak felelősével, a dékánnal csináltunk egy közös képet, aminek ő is nagyon örült. Azóta is kint van a szobájában ez a kép – mindig, amikor megyek hozzá, látom, és büszke vagyok, hogy az én középiskolám hallgatói állnak rajta.

Ezután elkezdődött a megnyitó, ahol a rektor úr külön köszöntötte a középiskolásokat, és mondott nekik néhány jó tanácsot, hogy hogyan szemléljék az előadásokat. Majd elkezdődtek az előadások, amelyek sorra szépen lementek, 1–2 kisebb hibával vagy félremondással, de a legnagyobb tanulságot az egyik fáysta mondta nekem: „Már tegnap este se tudtam aludni, nehogy valami hülyeséget mondjak, vagy ne tudjak válaszolni, ha kérdeznek. Most, hogy látom és hallottam őket, ők se sokkal másabbak, mint mi, ők is félnek, izgulnak, ha sok ember előtt kell beszélniük.”

Majd az előadások végétével mindenki hazament. Remélem, hozzám hasonlóan mindenki jól érezte magát, és remélem, jövőre is ilyen sokan leszünk! 😊 Külön köszönöm: Zántó Edina tanárnőnek, valamint Császári Jolán és Uhlár Karola tanárnőknek és Parti Gábor tanár úrnak, hogy elengedték hallgatóikat.

Viktor Patrik – volt fáysta

Látogatók Európából

Az idei tavasz szokatlanul sűrű volt a nemzetközi kapcsolatok terén. Már az év elején sokat foglalkoztunk a kérdéssel, hiszen február elején kell beadni a pályázatot a tanulói vagy tanári kiutazásokhoz. Mivel az elmúlt években nem nyertünk támogatást, ezért idén jelentősen több munkát fektettünk a pályázat előkészületeibe. Kapcsolatfelvétellel próbálkoztunk Svédországban (Stockholm) a Scania révén és Lengyelországban (Varsó) a Toyota révén, de sajnos nem kaptunk érdemi választ. Az osnabrücker iskola szívesen fogadna minket, és még az ősszel ide látogató spanyol tanári csoport kísérője is besegített a „latin” kapcsolataival. Kivette a részét a munkából a nyelvi, a humán és a testnevelési munkaközösség is, de sajnos az extra munka sem hozta meg a várt eredményt – továbbra sem nyerte el a közalapítvány tetszését, és nem kaptunk pénzt. Ellenben mint fogadó intézmény bőven akadt tennivalónk.

A sort Diego nyitotta meg. Ő egy madridi autós iskola műszaki tanára, és még decemberben küldött levelet – szeretne tanárokat hozni Magyarországra. Kollégákkal megbeszélve küldünk igenlő választ, és a vártnál jóval hamarabb. már március 4-én betoppant hozzánk. Igaz, most csak egyedül, hogy terepszemlét tartson. Parti tanárnőt

kértük meg, hogy legyen Diego segítségére az itt töltött órában, fordítsa a meglátogatott tanórák tartalmát, illetve az üzemplátogatásokon látottakat. Egy hetet maradt nálunk, és elmondása szerint jól érezte magát, pozitív élményekkel tér vissza kollégáihoz.

Éppen csak hogy Diego elrepült, már érkeztek is a német diákok Osnabrückből, március 10-én vasárnap. Ekrem és Egzon – mint nevükből is kiderül – török és albán származású fiatalok, két mosolygós és németesen precíz diákok. Az első hetet Kecelen töltötték Benedeczki Lajos dízelműhelyében, ahol ezúttal is szívesen fogadták őket, és a magyar kísérő diákok – Csordás Sándor és Vég Tamás – elmondása szerint sok érdekes dolgot is megtapasztalhattak. A második és harmadik hetet iskolánkban töltötték különböző tanműhelyekben. Ennek köszönhetően teljes képet alkothattak a nálunk folyó munkáról. Elmondásuk szerint nagyon élvezték az itteni munkát, hiszen volt több olyan feladat, amellyel még nem találkoztak, illetve a közelgő szakmai vizsgájukra jó felkészítés volt.

A német fiúk itt léte alatt két német kolléga is érkezett, igaz csak pár napot maradtak. Borist már régről ismertük, míg a másik kolléganő még új az iskolájukban. A budapesti látogatásuk napjait nálunk kezdték, ahol tanórákat látogattak meg – igyekeztük úgy szervezni, hogy a német fiúkkal azonos helyen legyenek. A délutánokat a németes kolléganőnk kíséretében Budapest nevezetességeink megtekintésével töltötték.

Ebben a programban idén volt először, hogy az idelátogató német diákok az iskolában töltik a gyakorlatukat, így tekinthető ez egy kísérletnek is, amely szerintünk jól sikerült. Amennyiben beválik, akkor a következő alkalmakat kifejezetten így tervezve talán még érdekesebb feladatokat tudunk kínálni gyakorlati céllal.

Az egyik péntek délelőtt épp a német fiúkkal voltam a diagnosztika műhelyben (DSG kuplungcserét csináltunk), amikor érkezett egy telefonhívás, hogy francia tanárok egy kisebb csoportja érkezik hozzánk még aznap délelőtt. Közülük csak egy volt autós iskolából való, ezért ő előresietett, és a többieket megelőzve őt egyedül vezettük közbe a tanműhelyeinkben. Ő is hasonló tapasztalatokkal távozott, és elmesélte, hogy náluk is voltak korábban különböző célú tanműhelyek, de a spórolás miatt megszüntették, és a német duális rendszerre való átállást preferálja a francia állam (épp úgy, mint Spanyolországban). Említette, hogy ő a régebbi rendszert tartja eredményesebbnek.

A nemzetközi látogatások sorát a litvánok zárták, akik április 2-án töltöttek nálunk egy fél napot. A hatékony kommunikáció érdekében a Green Wheels projektben együttműködő partnerünk, a MKIK-s kolléga tolmácsolt oroszra, így a magyar oktatási rendszert alaposan át tudták tekinteni (annál is inkább, mert angolul nem is beszéltek). Körbejártuk a tanműhelyeket is. Az ő észrevételük az volt, hogy szerencsés helyzetben vagyunk, mert nálunk minden műhelynek van egy gazdája, míg náluk egy-két autós tanárnak kell megtanítania mindent. Ez valóban nehéz feladat, de ezzel sajnos nálunk is sok vidéki iskola küzd.

A látogatások eredményeképp elmondható, hogy úgy tűnik, minden európai országban rendre csökkentik a szakképzésre szánt állami pénzt függetlenül attól, hogy keletről vagy nyugatról jöttek-e. Felmerült a kérdés, hogy az EU miként képzei, hogy a globális versenyképességét megőrzi, ha nem hajlandó megfelelően finanszírozni a szakképzést.

Tóth László igh.

Látogatás a Parlamentben

2019. március 21-én iskolánknak a SZAKE történelmi versenyének országos döntőjén 3. és 10. helyezést ért el diákjain kívül nekem és további két osztálytársamnak, akik segítőként vettünk részt a versenyen, megadatott a lehetőség, hogy

ellátogassunk a Parlamentbe – amit 2011-ben a Világörökség részének nyilvánítottak. Hatan voltunk az osztályból, akik segítettünk a versenyen, de a parlamenti látogatásra csak három embernek volt lehetősége elmenni. Ránk esett a választás, mert mi végeztük a legjobban a ránk bízott munkákat.

Miután megérkeztünk 9 óra körül a Kossuth Lajos térre, még volt egy óránk kísérőnk, Árgyelán Ibolya könyvtáros tanárnő érkezéséig, ezért megpróbáltuk körbe járni az épületet, és készíteni pár fényképet a Parlamentről és a Duna-partról. Miután megérkezett a tanárnő, más iskolákból is egyre több csoport gyülekezett a téren, akik részt vettek a versenyen. Ahhoz, hogy bejussunk, egy kordonon kellett átjutni, ahol a parlamenti őrség

ellenőrizte a személyazonosító igazolványt, és egy gumipántos kék karkötőt kaptunk. Onnan már csak méterekre volt a bejárat, de a bejutáshoz egy fémkereső kapun kellett átmenni, ehhez meg mindent le kellett pakolni, ami fémből készült, még a kokárdát is – ezzel is figyelve a biztonságra –, ezen kívül bármilyen szúró-vágó eszközt bevinni tilos, ahogy vízen kívül másmilyen folyadékot is. Ez azért szükséges, hogy ha kiömlik véletlenül az 50 m²-nél is nagyobb szőnyegre, akkor ne essen kár benne.

Először a díszlépcsőház fogadott minket. Ez egy hatalmas lépcső vörös szőnyeggel, ahol oldalt márványoszlopok és néhányon aranyozott szobor található. Bentebb láttuk az országház kicsinyített mását fából, itt fogadott minket az idegenvezető hölgy. A találkozás utáni első pár percben elmondta, hogyan fog zajlani a látogatás, majd bevezetett minket a felsőházi ülésterembe, ahol régen a szavazások és az ülésezések zajlottak. Manapság ez már nem itt, de egy pont ugyanilyen teremben zajlik az épület másik oldalán, mivel maga az országház szimmetrikus. Itt a SZAKE egyik alapító tagja és Nacsa Lőrinc országgyűlési képviselő fogadott minket. Elmondtak egy nagyjából egyórás beszédet, amelyben megköszönték, hogy itt vagyunk, azon kívül a politikus úr beszélt a munkájáról, a magyar politikáról és az országházról, elmondta azt is, hogy szinte ez a legszebb, legdíszesebb parlament egész Európában. A végén lehetett tőle kérdezni is – ezt nagyjából négyen-öten tették csak meg. Ezek után elvezettek minket a 96 méter magas kupolacsarnokba, ahol a Szent Koronát és mellette a koronázási ékszereket tartják. Az egész egy golyóálló üvegdobozban van tárolva. Fényképezni tilos, emellett folyamatosan három felfegyverzett őr védi: kettő az üvegdoboz mellett állva, egy pedig körbe-körbe sétálgatva. Szerencsénkre még egy őrségváltást is megtekinthettünk.

Utána megnéztük a könyvtárat, ami nem csak egy könyvtár, hanem az Országgyűlési Könyvtár, amelynek különleges gyűjteménye a magyar és a külföldi parlamentek

törvényhozási dokumentumai mellett az ENSZ és az Európai Unió hivatalos kiadványait, valamint a szervezetekkel kapcsolatos szakirodalmat is őrzi. A könyvtár gyűjteményében becses helyet foglal el a muzeális könyvek gyűjteménye, amely megközelítőleg 8000 művet tartalmaz.

Már 2–3 órája voltunk ott, így eléggé megéhezünk – szerencsére gondoltak erre is, és elvezettek minket egy félkör alakú folyosóra, ahol rengeteg szendvics és üdítőital várt minket. Miután megebédeltünk, visszamentünk a felsőházi ülésterembe, ahol volt egy egyórás előadás az épület

történetéről – megtudhattuk, hogy körülbelül 42 kg 22–23 karátos aranyat használtak a Ház díszítésére. A homlokzatot 90 kőszobor díszíti és további 162 szobor található a Házon belül. A Házban futó vörös szőnyeg megközelítőleg 3 km hosszú. Steindl Imre volt az épület megálmodója, de sajnos hamarabb meghalt, mint hogy befejeződtek volna a munkálatok. 1885-1904-ig tartottak az építkezések, de Steindl Imrét 1902-ben érte utol a halál.

Ezután kezdődött a kvízzjáték, “pártokat” kellett alkotni névvel együtt. A kérdések nagy része a látogatás során elhangzott információkból lett kiválasztva. A főnyeremény egy torta volt. Mi sajnos csak másodikkak lettünk, de nagyon szoros volt a verseny. Talán majd legközelebb mi nyerünk. A másik játék egy szimuláció volt, ahol egy ügyet kellett megvitatni a környezetszennyezéssel kapcsolatban – a játékra jelentkezők szöveget kaptak, és felmehettek a pulpitusra, ahol az Országgyűlés elnöke, Kövér László szokott helyet foglalni.

Itt lett volna vége a látogatásnak, de az őrség még szervezett a díszlépcsőházban egy nagyon érdekes és humoros bemutatót. Beszéltek a munkájukról, a feladataikról, és arról, hogyan lehet valaki az országházi őrség tagja. Az egész nagyon jól telt, nagyon jó volt a szervezés is. Kiváltképp az tetszett, hogy nagyon sok humort csempészték bele mindegyik beszédbe, előadásba. Az Országház mint épület gyönyörű, legalább egyszer az életünkben, ha tehetjük, látogassunk el oda, mert nagyon megéri. Remélem, hogy még sok ilyen helyre eljuthatok az iskolával.

Károly Dávid 9.b

Parlamentari oklevélosztás – OSZTV kapcsán

A Szakma Sztár Fesztivál és az OSZTV – idén először az autós szakma – szakmai versenyek legeredményesebb tanulóit, azaz szakmánként az első 3 helyezettet, illetve felkészítőiket köszöntötték május 7-én a Parlamentben.

A kiemelkedő eredményt elért diákokat egy kis fogadás várta, majd Cseresnyés Péter, az Innovációs és Technológiai Minisztérium parlamenti államtitkára és Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke tartott rövid méltatást, és adta át az emléklapokat 52 szakma versenyzőinek, köztük a fáystáknak is.

Kiigazítás:

Az előző Firkában megjelent OSZTV eredmények az alternatív gépjárműhajtási technikus eredményeket tekintve a következő módon helyezesek:

Hegyi Gábor	2. helyezés
Barcsa László	4. helyezés
Tóth Dávid	6. helyezés
Gyakov Tamás	7. helyezés
Karácsony Szabolcs	8. helyezés

Jutalom út

Ebben a cikkben harmadik jutalom utam kalandjait fogom nektek elmesélni. Jó olvasást kívánok!

Kirándulásunk május 22-én (szerda) kezdődött reggel 4 órakor. Az időjárás nem volt kegyes hozzánk, mivel esett az eső, és hideg is volt, ezért gyorsan be is pakoltuk a csomagjainkat a buszba, és rögtön el is indultunk. Fontos volt, hogy időben elinduljunk, mivel a Toyota gyárba időpontra mentünk, és nem lehetett késni.

Körülbelül 11 órára értünk Kolinba. A gyárlátogatásunk három részből állt. A gyár megtekintéséből, egy kiselőadásból, amit egy ott dolgozó tartott, és egy rövidfilmből a gyár történelméről. Véleményem szerint nagyon érdekes volt az egész, főleg maga a gyártás, amit egy kis kocsin ülve néztünk végig. A program körülbelül 1 órát vett igénybe. Ezt követően elindultunk a Skoda Múzeumba, Mlada Boleslavba. Maga a múzeum épülete nem volt nagy, viszont a benne lévő autók, motorok igazán érdekesek voltak. Volt egy idegenvezetőnk, aki mindent elmondott a Skoda történetéről, és bemutatta az autókat is. Még egy külön helyiséget is megnézhattünk,

ahol érdekes verseny- és tanulmányautók álltak. A múzeum után utunk a szállásunkhoz vezetett, ahol a társaság három-négy fős szobákban kapott elhelyezést. Maga a szállás szerintem nem volt rossz, de semmi érdekeset nem tudok róla mondani. Talán csak annyit, hogy az étkező egy hokipályára nézett, és az üvegbe bele volt állítva egy hoki korong.

Második nap a reggelit és az összekészülődést követően utunk Prágába vezetett. Itt az idegenvezető csatlakozását követően (megjegyzem, ő volt az egyetlen idegenvezető utunk során, aki magyarul beszélt) elkezdődött városnézésünk. Először a prágai várat, a Hradzsint néztük meg, ezen belül a Szent Vitus székesegyházat, a Szent György bazilikát, az Arany utcácskát. A Károly hídon átmentünk a Moldva felett az óvárosba,

megnéztük az Orlojt, majd még sok egyéb érdekes látnivalót. Prága gyönyörű volt, csak a tempó volt egy kicsit gyors, a program végére már sokan elfáradtak. Ezt követően kaptunk 2 óra szabadidőt, amit már csak a szállásra vezető út követett Horni Planába. A mostani szállásunk szántóföldek,

mezők közepén helyezkedett el, és miközben utaztunk, nem egyszer lehetett látni vadon élő őzikéket. A szállást most különálló házak alkották, amelyekben 6-7 darab 3-4 fős szobák voltak. Ez a szállás viszont már egy kicsit kalandosabb volt. A szobákban nem működtek a radiátorok, ezért a fűtést hőszugárzókkal próbálták pótolni. Viszont a sok hőszugárzó (amelyek elektromosak voltak) lecsapta a biztosítékot a 4-es és az 5-ös házban, így egy bő 4 óráig nem is volt áram ezekben a házakban. Balszerencsénkre az áramszünet lekapcsolta a bojler (ami szintén elektromos) biztosítékát. Így már meleg vizünk sem volt (de nincs semmi baj, nekem sikerült még az áramszünet előtt fürdenem☺).

A harmadik napot a Budvar sörgyár megtekintésével kezdtük, ahol betekintést nyerhettünk a sör készítésének folyamatába és dobozolásába, palackozásába. A gyárnézés közben még kóstolót is kaptunk. Végül az út végén egy kis üzlet fogadott minket, ahol különböző kiserelésű és fajtájú söröket lehetett vásárolni. Ezt

követe Ceske Budejovice belvárosának megnézése. Itt elsétáltunk a főtérre, ahol egy szökőkút áll (Sámsont ábrázolja), a közelében pedig van egy szív alakú kő, amely a régi bitófa helyét jelöli. Néhányan szívesen felmászta volna a Fekete-toronyba, de zárva volt. Helyette orgonajátékot hallgathattak a mellette levő templomban. Ezt követően egy kis szabadidőt kaptunk, majd utunk a Hluboka kastélyhoz vezetett.

Ez egy gyönyörű kastély, tele festményekkel, különböző díszítésű szobákkal, rengeteg fametszettel és csodaszép bútorokkal. Nekem ez volt az egyik kedvenc programom. A kastély megtekintése után kaptunk egy kis szabadidőt, melyet vagy a kastélyparkban vagy cukrászdákban töltöttünk. Aztán elindultunk egy különleges kilátóhoz Frymburk mellett. A kilátóhoz libegővel mentünk fel, majd szó szerint a fák koronái között sétáltunk fel a kilátó tetejére. Ezután még egy szép élményünk volt: hajóztunk a Lipno tavon. Végül utunk újra visszavezetett szálláshelyünkhöz, ahol a vacsora most egy hagyományos cseh különlegesség, a knédli, sült hús és párolt káposzta volt.

Negyedik nap a reggelit követően elbúcsúztunk a szállástól, és elindultunk Budapest felé. Útközben még megálltunk Cesky Krumlovban, ahol megnéztük a várat (még aranyhintót is láttunk!) és a csodaszép középkori városkát. A várnézés után egy kis szabadidő következett.

Innen benézünk egy

cseh bevásárló központba, ahol tudtunk venni némi elemózsiát az útra. Ezután tényleg megkezdtük utunkat hazafelé Ausztrián keresztül. Már csak a melki székesegyházat csodáltuk meg kívülről, és végül körülbelül este 9 órára értünk a Fáy elé.

Hát ez lett volna a jutalom utamnak a története. Remélem, tetszett nektek, és hogy felkeltettem érdeklődésedet eme remek kirándulás iránt. Remélem, jövőre veletek együtt újra nekivághatunk egy másik kalandnak. (Ha minden jól alakul, Ausztria lesz a cél☺.)

Köszönjük a Boci Travelnek az út megszervezését.

Fehér Olivér 11.d

Jutalomút Csehországban

A csehországi jutalomút egy nagyon érdekes utazás volt! Az utazásunk első állomása nem más, mint a csehországi Toyota-gyár. Ahol hallhattunk néhány igen érdekes előadást, és betekintést nyerhettünk az autógyártás izgalmas világába.

Utunk következő állomása pedig a Skoda Múzeum volt.

Ott egy nagyszerű idegenvezetés keretén belül megtudhattuk, hogy honnan is indult el a Skoda története, és hogy milyen sikereket ért el. Megtudhattuk azt is, hogy a Skoda, amit mi autómárkaként ismerünk, kezdetben bicikliket gyártott.

Ezután elindultunk Prágába. Itt alkalmunk volt egy kis városnézésre, és megta-
pasztalhattuk Prága egyedülálló varázsát. Továbbá láthattunk néhány olyan dolgot, amire csak Prágában van lehetőségünk. Többek között két eléggé különleges szobrot, továbbá a világszerte ismert graffitis falat.

Persze ez még bőven nem az összes érdekesség, amit láttunk. Láttunk még néhány igen szép templomot, sok szép közteret és kertet, híres romantikus éttermet (sajnos, csak kívülről),

bemehettünk viszont olyan étterembe, ahol kisvonatok viszik a vendégekhez a söröskorsókat.

Harmadnap utunk következő célja a híres Budvar sörgyár volt. Itt megtudhattuk, hogy mennyi időbe és munkába telik előállítani eme oly sok ideje nemes és közkedvelt italt. A gyárban teljes körű idegenvezetést kaptunk, és a vége felé még egy kis kóstolót is 😊.

Ezután megtekintettük a csodaszép Hluboka kastélyt. A kastély kívülről is mesés, de belül egyenesen elkápráztató volt a szépsége.

Ezek után megérkeztünk a szállásra. A szállásról, akárcsak az utazás többi részéről is, csak jót tudok mondani. A szállásunk jól felszerelt kis faházakból állt, nagyszerű kilátással.

Ezután sajnos „könnyes búcsút”

kellett vennünk Csehországtól, és elindultunk haza. Összességében a jutalomút egy nagyon izgalmas, élvezetes utazás volt, és reméljük, hogy jövőre is meg tudjuk ismételni.

Horváth Levente 9.b

Bringatúra 2019

A Déli-pályaudvarról 9 órakor indultunk el Agárdra, és nagyjából 10 órakor érkeztünk meg. Már a vonaton is elhagyta az osztálytársam a sapkáját és az osztályfőnököm a kabátját, szóval elég jól kezdődött az egész.

A 10/B osztállyal mentünk. Amikor megérkeztünk, mindenkinek kellett keresnie egy

biciklit, ami megfelelő volt számunkra. 10:30 tájt indultunk el, hogy körbeciklizzük a Velencei-tavat. Olyan 11 óra felé megálltunk egy kilátótoronynál, ahol pihenhattunk és bevárhattuk azokat, akik lemaradtak. Az út további részében mindenki azzal küszködött, hogy leesett a lánc, vagy

az ülés forgott, és emiatt eléggé nehézkes volt a túra, de ennek ellenére nagyon szép volt a kilátás és jó a hangulat, ami kárpótolt minket mindenért. Másodjára dél - fél egy körül tartottunk pihenőt Miska Huszár szobránál.

Az egyik osztálytársamat elhagytuk, mert leesett az ülése, és nem figyeltük, hogy velünk jön-e. Amikor már egy ideje nem találtuk, akkor elindultak a többiek is keresni, de sehol sem volt. Később kiderült, hogy 7 km-rel elének tekert, mert nem kanyarodott le, hanem továbbment a bicikliúton. Ezáltal már közel a 70–75%-át letekerte, míg mi csak a 40%-ánál tartottunk, és vártuk őt, majd a kocsit érte ment, és visszahozták hozzánk. Én is lemaradtam, mert

leesett a láncom, de Dorozsmai tanár úr segített visszarakni. Sajnos egy nagyobb darab osztálytársam nem bírta, és elájult biciklizés közben letarolva a bokrokat, de a barátom egyből odaszaladt, és segített neki. Hál' istennek nem lett semmi baja, de kocsit hívott neki az osztályfőnököm, és

elvitték a kiindulási pontra. Az osztálytársnőm megtanult biciklizni a túra alatt, mert nagyon segítőkész volt az osztály, mint mindig, és erre mindenki büszke volt. A másik osztálytársnőmet meg majdnem elsodorta egy másik túrázó, de mivel ott voltam, valahogy épp arrébb tudtam húzni. Szóltam a srácnak, hogy óvatosabban kellene közlekedni, de nem érdekelt, tekert tovább. Szerencsére nem történt baleset. A következő pihenő délután fél három körül a Velence-korzónál volt. Fél négy körül vissza is kerültünk a kiindulási pontra. Mindenki nagyon jól bírta, de 5 órányi biciklizés után eléggé elfáradtunk. Alig vártuk, hogy hazamenjünk, és pihenjünk egy nagyot.

Végül ettünk és pihentünk is egy kicsit. Az 5 órakor induló vonattal végül elindultunk, és 6 óra körül érkeztünk meg a Déli-pályaudvarra, ahonnan aztán mindenki hazament.

Tóth Gábor 9.c

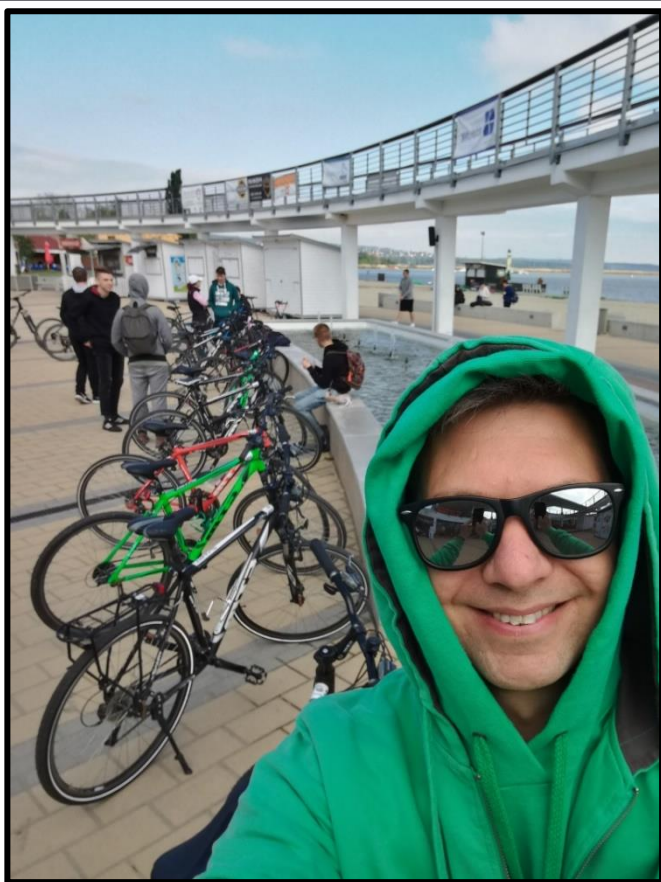

A 9. A osztálykirándulása

Április 30-án (kedden) a Velencei-tóhoz utaztunk osztálykirándulásra. Gárdonyiban már várt ránk az állomáson a túravezető, onnét gyalog mentünk a kiindulási ponthoz, ahol mindenki kiválaszthatott egy biciklit a túrához, utána a vezető kérésére felsorakoztunk libasorban. Nagy Bálint volt elől, a kísérő tanáraink, az osztályfőnökünk a sor közepén, a testnevelés tanárunk a sor végén. Elindult a „nagy tekerés”.

Az időjárás a kegyeibe fogadott minket, kicsit szeles volt az idő, de nem esett az eső. A Velencei korzóhoz érve kisütött a nap is.

Közvetlenül a tóparton vezetett az út. Láttunk hattyúkat, és nagyon szép volt a víztükör látványa a napsütésben. A velencei korzónál tartott rövid pihenő után folytattuk túránkat – elég erős tempóban ment a csapat, bár a vége lemaradt. Fel kellett tekernünk néhány emelkedőn is, és éles kanyarok is próbára tették a csapatot. Az túra útvonala a tóparton és erdős részeken át vezetett. A legnagyobb kihívást a pákozdi domb okozta, ahol néhányan csak feltolni tudták a biciklit, a fittebbek simán feltekertek. Pákozdon megtekintettük a Katonai Emlékparkot (a kiállított tankot, az aradi vértanúk kopjafáit, az 1848-as emlékművet, a kilátást a Velencei-tóra). Megettük a szendvicseinket, majd továbbmenve a közelben levő Miksa Huszár szobrát néztük meg, amely Magyarország második legnagyobb szobra, 12,5 m magas. Utána nagyon kellett figyelniük kerékpározás közben, mert országúton vezetett tovább a túra a dinnyési madárkilátóig. Felmásztunk a fából készült magas építményre, melynek tetejéről gyönyörű kilátás nyílt a környező tájra. Milánnak tériszonya volt, nem mert lejönni, ezért csokigolyóval dobálózott fentről lefelé. Végül nagy nehezen azért sikerült lejönnie. A túravezető rövid előadást tartott a Velencei-tó történetéről, amit figyelmesen hallgattunk végig. Innét csak Agárdig mentünk, ahol hatszemélyes kenukba szálltunk, és beveztünk a nádasba.

Mindenki kapott evezőt és mentőmellényt is a biztonság miatt. Milán és Gergő vállalta egy-egy hajóban a kormányos szerepét. A kenu irányítása az elején nagy problémát okozott, majd a csapatok összeszedték magukat, és megpróbálták vezényszóra egyszerre evezni (egy, egy...; húzd, húzd...). A nádas közepére érve túravezetőink egy rövid ismertetőt tartottak a Velencei-tó állatvilágáról. Láttunk (szedtünk a tóból) közönséges rencét, egy húsevő növényfajt, ami apró vízi állatokkal táplálkozik. Láttunk vízisiklót, különböző gémfajtákat. Az evezés során a csapatok összerázódtak. A kenuból fáradtan, néhányan dühösen szálltak ki, mert a nádasok közötti keskeny ösvényeken történő evezés nehéz feladatnak bizonyult számukra. A kenukat hátrahagyva újra kerékpárra szálltunk, és pár perc alatt visszaértünk a kiindulási helyre, ahol kemencében sült kenyérlángossal vártak minket. Majd pihenésképpen közösen fagylaltoztunk egyet az osztállyal. Leültünk a cukrászda melletti padokra pihenni és beszélgetni. Megosztottuk egymással a túrán szerzett jó és rossz élményeinket, közben jókat neveltünk azon, hogy ki mikor, hol, hogyan bénázott a kerékpározás és az evezés során.

Mindenki jól érezte magát a kiránduláson, kellemesen elfáradva, élményekkel gazdagodva szálltunk vonatra. Rossz volt a vidék csendje után a város zajos forgatagába visszaérkezni. Másnap (május 1-én) nem volt iskola, így mindenki kipihenhette fáradalmait. A kerékpározástól sokaknak fájt a fenéke, és többeknek izomlása is volt. Összességében viszont mindenki szerint jól sikerült az első osztálykirándulásunk!

A 9.a tanulói és tanárai

A 9.B Lékán és Sopronban

Május 20-án volt a 9.B osztály kirándulása. Az úti célunk Léka (németül Lockenhaus) és Sopron volt. Az odafelé tartó út is nagyon érdekes volt, mert szép tájakat láttunk, amerre mentünk.

Először Léka várát néztük meg Ausztriában, amely a 13. század elején épült királyi várként. Később a

Csákok, majd a Kőszegiek birtoka volt. A várban megnézhattuk, hogy milyen körülmények között éltek abban az időben, amikor még lakták, milyen ruhákban jártak, hogyan főztek, és milyen eszközöket, fegyvereket használtak. Nagyon érdekes volt az is, hogy abban az időben sokkal alacsonyabbak voltak az emberek, mint manapság, például kisebb ajtókat használtak. A várból nagyon szép volt a kilátás a környező tájra. A vár után Léka városában sétáltunk egyet, megnéztük a helység nevezetességeit. Szerencsére nem volt nagyon rossz az idő, csak a végén esett kicsit az eső.

Léka után Sopronba mentünk. Sajnos az eső miatt nem tudtunk bobozni, ahogy eredetileg terveztük, ezért bementünk a városba körülnézni. Kétféle program közül lehetett választani: fel lehetett menni a Tűztoronyba, ahonnan egész Sopront be lehetett látni, vagy lehetett sétálni egyet. Az egész város nagyon szép volt, tele van műemlékekkel.

Ezután indultunk haza, Budapestre. Szép és jól sikerült osztálykirándulás volt.

Dene Kristóf 9.b

A 10.A májusi osztálykirándulása

1. nap

Reggel találkoztunk az osztállyal a Déli-pályaudvaron. Miután megérkezett mindenki, megkerestük a vonatot, amely Győr felé közlekedett, mert Győrben volt a szállásunk egy kollégiumban. Mi azonban nem oda mentünk először, hanem Komáromba, a komáromi erődbe. Az erődben idegenvezető vitt körbe minket, és mesélt az ottani látnivalókról. Az idegenvezetőnk monoton hangsúlyozása az amúgy érdekes látnivalókat/érdekességeket unalmassá tette. Emlékszünk még arra, hogy tavaly a visegrádi várban milyen változatosan tárta elénk az idegenvezetőnk a tudnivalókat és a vár történelmét. Ez a földdel borított, szerintem hatalmas létesítmény, nagyon régen a törökök elleni védelmet biztosította. A hely megtekintése után továbbmentünk Győrbe. A szállással elégedettek voltunk, jó kialakítású szobák voltak, jól felszerelve, ahol tetszés szerint tudunk elhelyezkedni. Este egy étteremben vacsoráztunk jó körülmények között, amit szabadprogram követett, és mindenki tetszés szerint elfoglalta magát. Nap végére nagyon elfáradtunk, és vártuk, hogy pihenhessünk.

2. nap

Reggel elindultunk megnézni a győri Audi-gyárat. A látogatás elején egy kisfilmet láthattunk, majd kaptunk egy fülhallgatót, hogy halljuk a gyártósorok mellett, amit a vezető mond. A vezető egy profi szakértő volt, aki végtelen mennyiségben tudott a gyárról mesélni, és ezt jól is adta elő. Az Audi-gyár kevés élő munkát alkalmazott, a legtöbb feladatot robotok látták el a Suzukival ellentétben, amit tavaly tekintettünk meg. A gyárnak sok épülete van, és mindenhol valami mást csinálnak, majd a végére összerakják az Audikat. Meglepett a gyár nagysága, és fejlettsége. Nagyon érdekes volt az egész! Délutánra az osztályfőnök tervezett egy játékot, ami arról szólt volna, hogy kijelölt pár pontot a városban, amiket meg kellett keresni, és képet készíteni róluk.

Ezt azonban elmosta az eső, így e helyett a szálláson volt társasjáték, amit mindenki élvezett. A játékot a vacsora zárta. Eközben elállt az eső, és az osztály fele úgy döntött, hogy kimegy focizni, a másik fele pedig a városban sétált, vagy a szálláson maradt pihenni. A foci nagyon jó volt, és összehozta az osztályt (akik ott voltak). A város nagyon szép volt tele látványosságokkal. Estére mindenki nagyon elfáradt.

3. nap

Nagyon jó volt, hogy reggel nem kellett hajnalban kelni, és kapkodni, hanem a mi tempónkban zajlott a nap, és még időnk is volt tanulni másnapra.

Reggel összepakoltunk, és kitakarítottuk a szobáinkat. Elhagytuk a szállást, és

elindultunk a vonathoz, amely a Keleti-pályaudvarra hozott vissza bennünket. Itt ért véget idén a 10.A számára az osztálykirándulás. Változatos programok voltak, jól éreztük magunkat mindannyian. Jó emlékként marad meg ez a kirándulás, és várjuk a következőt is!

Bolyky Barna 10.a

Börtönlátogatás

Az egyik délelőtt a 10.A osztály meglátogatott egy börtönt, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetet.

Egy óriási kapun engedtek be minket egy kis „előszoba-szerűségbe”. Onnan egy átvizsgáló szobába vezetett az út, ahova ötösével mehettünk be, és egy kapun kellett átmenni, ami megvizsgálta, hogy van-e nálunk bármilyen fémtárgy. (Szigorúan tilos volt bármit is bevinni magunkkal, ezért mindenünket egy szekrénybe kellett helyeznünk.)

A következő szoba, ahova beléptünk, egy beszélgető szoba volt, ahol a bűnös a családtagjaival / barátaival beszélgethet. (Ha egy elítélt jó magaviseletet tanúsít, hetente egyszer teheti ezt meg.).

A következő „sétajarat” már a börtönben volt, a cellák között, ahol több emeletet kellett lépcsőzve megmászunk. Majd egy kápolnába vezettek minket, ahol a bűnösök gyónhattak. Miközben mentünk mindenfelé, végig hangos zörejek voltak. Kicsit rémisztőek voltak ezek a hangok, az egész osztály meg volt döbbenve. A kápolnában a minket kísérő hölgy egy kiselőadást tartott a rendfokozatokról és a börtönben való viselkedéssel kapcsolatban. Ezután megnéztünk egy üres cellát, majd bementünk egy olyanba, ahol volt egy rab, aki sikkasztás miatt került börtönbe. Vele beszéltünk pár szót, hogy milyen a szekrényrend, a szobarend, arról, hogy van TV-jük is, amit nézhetnek, de ehhez bizonyos feltételek szükségesek. Telefonjuk is van a raboknak, amivel hívást indíthatnak, de nem fogadhatnak.

Ezután megnéztük az udvart, megmutatták a fürdőt, s még egy dühöngőszobát is. Ezek után visszavezettek minket a kápolnába, és behoztak hozzánk három rabot, akik

elmesélték az élettörténetüket, és hogy miért is kerültek ide. Velük mintegy 1–1,5 órát beszélgettünk – ez a beszélgetés nagyon érdekes volt.

Az egyik egy öregebb „főszer” volt, és kábítószerezés miatt került be (ő beszélt a legtöbbet, és az ő sztorija volt a legérdekesebb és egyben a legvagányabb). A másik srác Magyarország második legjobb zsebese volt. Ő 2 évesen gyermekotthonba került családi ügyek miatt (megkért minket, hogy a családi ügyeivel kapcsolatban ne kérdezzünk semmit) – az ő sztorija volt a legszomorúbb. A harmadik srác egy fegyvercsempész volt. Ukrajnából csempészett dohányt és drogot. Összefoglalva: mindegyik történetből érezni lehetett, hogy ők voltak a hibásak abban, hogy

odakerültek, és ezt be is ismerték. Mindegyikük elmondta, hogy mi ne csináljunk ilyeneket, mert óriási baj lehet belőle. Legyen eszünk, és tanuljunk!

Nagyon tanulságos és érdekes program volt.

Billik Bertalan 10.a

Pozsonyi osztálykirándulás

A 11.A osztály május 7-én Pozsonyban volt osztálykiránduláson.

Reggel 6-kor indultunk, majd 11:30-kor megérkeztünk a Volkswagen csoport pozsonyi gyárába. Német nyelvű idegenvezetésben vettünk részt, melynek során Marczy Dávid tolmácsolt. Először egy kisfilmet tekintettünk meg a gyárról, utána a motor összeszerelő üzemet látogattuk meg, ahol többek közt azt is láthattuk, hogyan működik a Volkswagen csoport kisautó-sora, illetve a SUV-sora.

Ezután a présüzembe látogattunk el, ahol Volkswagen, Porsche és Audi karosszériaelemeket préseltek. Érdekességként azt is megtudhattuk, hogy

ebben az üzemben van a legmodernebb prés gép. Végül a fényező műhelyt néztük volna meg, de idő hiányában sajnos nem tehattük meg.

Végül Pozsony városában egy kétórás városnézésen vettünk részt, ahol bővebben megismerhettük a város történelmét és a látványosságokat (melyekhez legtöbbször mindig fűződött valami érdekes történet), és persze a városnak a magyar történelemben játszott szerepéről is sokat megtudhattunk. Sétánk a Szent Mártonról elnevezett koronázó templomtól indult (itt koronázták a magyar királyok egy részét 1526 után) a belváros felé. Megálltunk a pozsonyi országgyűlés épülete előtt, majd megnéztük a Mihály-tornyot és a püspöki palotát. Végül kaptunk egy kis szabadidőt.

Az idő rövidegsége miatt nagyon zsúfolt volt a program, nem is fért bele minden, de így is egy nagyon érdekes és jó hangulatú osztálykirándulás volt.

Ványi Géza Tamás 11.a

A 11.B osztálykirándulása

1. nap

Május 31-e reggelét mindenki izgalommal várta, hiszen ez az első közös, kétnapos kirándulásunk. Reggel 6:30-kor indultunk busszal az iskola épülete elől, és Parádsasvár felé vettük az irányt.

A parádsasvári üvegmanufaktúrában egy bemutatóval készültek, amit egy rövid tájékoztató előzött meg. A tájékoztatóban rengeteg érdekes dolgot elmondtak arról, hogy hogyan és miből készül az üveg. A műhely közepén egy hatalmas elektromos kohó állt, amely 0–24-ben 1150°C -t tart fent. A kohóban egy 50 literes "vödör" van, amelyben olvad az üveg. Az olvadt üvegbe beleforgatják az előmelegített fűvópálcát. Az izzó üvegből először egy kis gömböt fújtak, és miután 150 fokra hűtötték, újra az olvadt üvegbe mártották. Az üveget kiegyengették, és vizes faformába fújták. Miután az üveg felvette a forma alakját, kivették és leválasztották a fújó pálcáról. Ezután mi is kipróbálhattuk az üvegfújást. A feladatunk annyi volt, hogy hirtelen nagyot fújjunk az üvegbe, ami ennek hatására celofán vastagságú buborék lett. Ebben az állapotában az üveg abszolút nem is vágott. A bemutató nagyon tetszett az osztálynak, és még sokáig beszélgettünk róla.

Az üvegmanufaktúra-látogatás után a miskolctapolcai barlangfürdőbe mentünk. Fél 12-kor megvettük a belépőjegyeket, és mindenki eszeveszett gyorsasággal igyekezett a vízbe csobbanni. A fürdő területe nagyon szép és igényes volt. Jól felszerelt, ügyelnek a medencék tisztaságára és a benti hőmérsékletre is. Kinti, illetve benti medencék egyaránt vannak – az osztály legjobban a csillagmedencét élvezte, itt hangulatos villódzó fények kíséretében lehetett fürdeni.

Hideg és termálvizes medencék is vannak. Mindezek ellenére hozzávetőlegesen 3 óra elteltével az osztály megunt. A bőrünk kiázott, és nagyon éhesek lettünk. Átöltözést követően kint gyülekeztünk, és elhagytuk a fürdő területét, de maradandó és szép élményekkel távoztunk.

2. nap

Reggeli után egyből az aggteleki cseppkőbarlang felé vettük az irányt. Összegyűltünk, és Anna néni felolvasta nekünk a barlang keletkezésének tudnivalóit. Ezután elindultunk a barlangba. A talaj és a falak vizesek voltak, és a plafonból csöpögött a víz. A túra több állomásból állt, minden állomáson pontos tájékoztatást kaptunk a

cseppkövekről. A túra 45 perc hosszú volt, ezalatt jártunk a barlang legmélyebb pontján és legszebb termében, ami látogatható. Neolitikumi rekonstruált tűzhelyet és későbbi korokból cserépedényeket is láttunk. Az alulról és felülről növekvő cseppkövek érdekes képződményeket alkottak, melyeknek fantázianevek is voltak. A túra végén, mikor kijöttünk a barlangból, felszálltunk a buszra, és elindultunk haza.

Csuha Ádám, Dósa-Pap Zsolt, Polyák Bálint, 11.b

A 13.G osztálykiránduláson

Az idei 13.G osztálykirándulására májusban került sor. Sajnos az időjárás nem volt a legkedvezőbb egy ilyen kiránduláshoz, de a számunkra ez nem jelentett gondot.

Az autóelektronikai műszerésznek készülő elsőéves tanulókat az enyhén is borzalmasnak mondható

időjárás sem tartotta vissza a jókedvtől, a szórakozástól, illetve a sportolástól. Az osztályból többen igen merész módon elkezdtek focizni és kosarazni a szakadó esőben – szinte mindenki bőrig ázott. Az már biztos, hogy egy "kis" eső nem tudja legyőzni ezt az

osztályt. A tüdőgyulladást szerencsére mindenki megúsza, éljen az erős immunrendszer, és az előrelátóan bepakolt plusz száraz ruha! Egyeseknél sajnos kevés volt a tartalék ruha, de aggodalomra semmi ok nem volt. A csapat nagyon összetartó, ahol tudtunk, ott segítettünk egymásnak.

Az osztályfőnök, Halász Gábor és a főzés nagy mestere, Csőke Sándor tanár urak kísérték el az osztályt erre a kétnapos – időjárásban felhős, de kedvben, hangulatban felhőtlen – kirándulásra.

A május 9-én, csütörtök délelőtt, a Nyugati pályaudvarról 10:07-kor induló vonattal utaztunk le Verőcére. A vonatút után a vasútállomástól körülbelül 25 perces sétát követően megérkeztünk a festői Csattogó-völgybe, egy olyan kempingbe, ahol kis, 6 ágyas faházakban pihenhattunk, például a korábban már említett fárasztó focizás vagy kosárlabdázás után.

Amíg a sport örömeit élveztük a csattogó-völgyi kemping területén található sportpályákon, addig Csőke Sándor tanár úr elkészítette a tökéletes vacsorát, egy fantasztikus pörköltet! A pörkölt annyira jól sikerült, hogy szinte pillanatok alatt elfogyott. Sajnos a vacsora készítése nem ment akadálymentesen, az eső miatt a tűzrakás nem volt egy egyszerű művelet.

Az őseberhez közelebb álló módszerek – tehát jelen esetben a fa és a gyufa – nem működtek, így hát a csapat kénytelen volt beszerezni Vácról egy – az ősebertől távol

álló eszközt – gázpalackot, aminek a segítségével már nem jelentett problémát a tűz feltámasztása a zord időjárásban, de ne merüljünk el minden egyes részletben!

A vacsora után az időjárás javult valamennyit, a felhők széthúzódtak, és így a napsugarak is megmutatkoztak egy kis időre. Eljött az idő a vacsora során felszedett kalóriák elégetésére, így ismét kivonultunk a foci pályára egy rövidebb, lazább mérkőzésre.

A második focimeccs után, az este hátra lévő részében a jókedv, a mulatás, az éneklés kapták a főszerepet. A társaság nagy része ismét ”elázott”, de ahogy az előbb írtam, nem kell minden egyes részletben elmerülni, szóval menjünk tovább! A hosszú, és

fárasztó nap, a késő esti folyadékpótlás után szerencsére mindenki megtalálta a saját faházat és ágyát, így megkezdődhetett a reggelig tartó alvás, pihenés. Az éjszaka elég hűvös volt, a hőmérséklet 5°C-ra csökkent. Szerencsére előrelátók voltunk, és

felkészültünk a nagy hidegre. Másnap reggel 9 óra körül már belekezdünk a svédasztalos reggelibe, ami mindig egy jó dolog, most is az volt – a rántotta és a bundás kenyér fogyott a leggyorsabban.

Ezek után a társaság összehajtott, és elindultunk haza, hogy kipihenjük a mozgalmas és energiaigényes kirándulásnak a fáradalmait.

Az osztálykiránduláson kivétel nélkül mindenki nagyon jól érezte magát. A társaság nagy vonalakban már a következő összejövetelt tervezgeti, amire nagy valószínűséggel a Velencei-tónál fog sor kerülni. Hogy mikor? Azt még nem tudjuk. Egyelőre az első tanév végén lévő nehézségeken szeretnénk túllenni...

Duliskovich Viktor 13.g

Az első alternatív technikus osztály osztálykirándulása

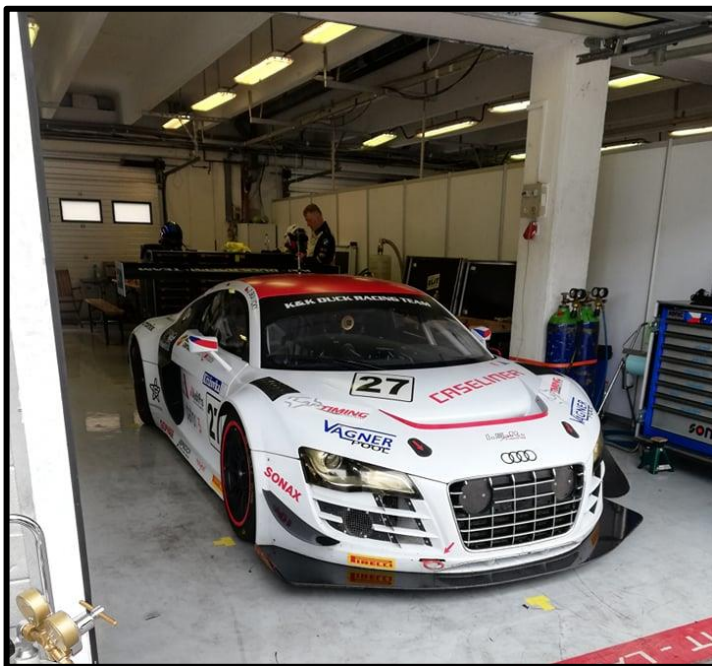
2019. ápr. 13-án ellátogattunk Mogyoródra. Itt szervezik Magyarország legjobb, legnevesebb versenyeit a Hungaroringen. Ezen a hétvégén éppen a Suzuki kupa volt soron. Szerencsénkre Kasuba tanár úr ismert egy-két bennfentes csapatfőnököt. Így betekintést nyerhettünk, hogy milyen egy bokszban az élet a verseny előtt.

Szerencsénkre szívesen fogadtak bennünket, és

bemutatták a versenyautókat, amik a bokszban álltak. Tudtunk találkozni testközelből egy PORCHE 911 turbo GT3-mal, amely 3,6 literes, boxer 6 hengeres, turbó feltöltős. 470 lóerőt és 580 Nm-t teljesített. Meglepetésünkre volt egy-két olyan technikai megoldás, amely teljesen meglepett bennünket. Például a kocsiba beépített

pneumatikus emelőszervezetek. Hátról rácsatlakoznak a versenyautóra, és pár másodperc alatt felemeli a kocsit. Ugyanebben a bokszban bemutatott a csapatfőnök egy saját építésű versenyautót, amely ugyanerre a PORSCHE technikára épült. A változtatás abban rejlett, hogy a motort középre helyezték, így sokkal jobb lett a súlyeloszlás. Ezután alkalmunk volt kimenni a bokszutcába, ahol a külföldi versenyautókat is megcsodálhattuk. Láthattunk

közről Audi R8-akat, Lamborhinit, BMW-eket, 24 órás versenyautókat.

Az élmény, hogy közelről lehetett dübörögni hallani ezeket a fenevadakat, páratlan volt. Láthattunk futamokat is, amelyet a versenypálya mellett húzódó bokszutca peronjáról nézhettünk. Tanár úrral próbáltuk megfejtetni, hogy mi mi lehet, ha láttunk egy-egy autót, amelyen ki van nyitva a géptető.

Páratlan élmény volt, és jól éreztük magunkat. Köszönjük szépen ezt a napot a 15.b osztály nevében.

Bodó Balázs, Prudovics Kristóf 15.b

Kiállítások a tárlóban

Május elejének legfontosabb eseménye a ballagás, így a 80 éves korában elhunyt Tandori Dezsőről szóló kiállításunk helyébe egy időre a ballagással kapcsolatos versek, idézetek, s főként a ballagó osztályok tablóképei kerültek. Utána még visszakerült a tárlóba a Tandori-kiállítás, hogy több időnk legyen megszemlélni a vele kapcsolatos szövegeket, verseket, képeket.

Jelenleg a 110 éve született és 75 éves korában meghalt Radnóti Miklóst megidéző, sok-sok képből, versből és róla szóló megemlékezésből összeállított kiállításunk látható.

Mivel ilyenkor, tanév végén készítik el a tanulók az alapgyakorlaton kisautóikat, mint minden évben, most is kiállítottunk belőlük többet is, hogy mindenki megcsodálhassa őket, aki csak arra jár.

Béke – de milyen áron?

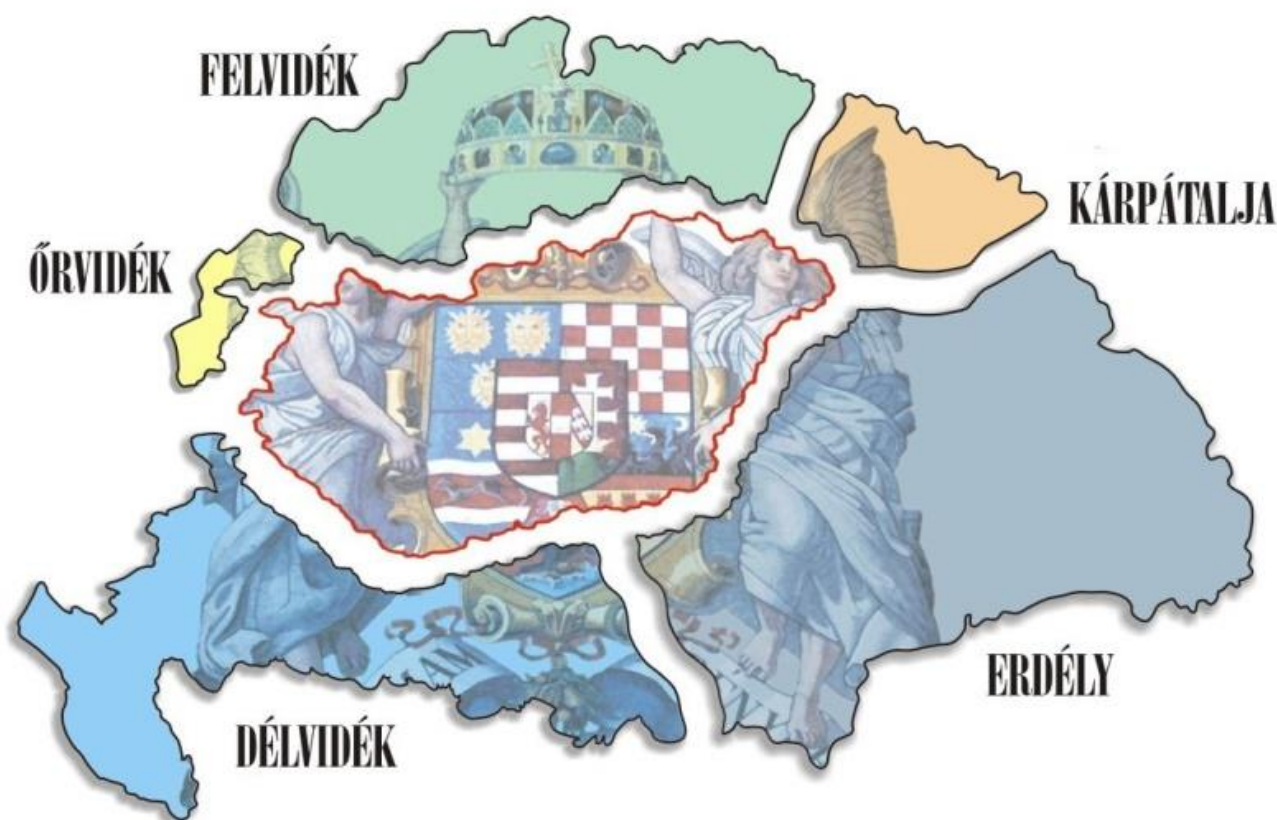
A trianoni békediktátum

99 évvel ezelőtt, június 4-én kerültek az aláírások arra a bizonyos szerződésre, amely trianoni békediktátumként vonult be a magyar történelembe. A történelmi Magyarország 2/3-a több millió magyar anyanyelvűvel más országok területe és polgára lett. Az anyaországon kívül rekedt magyarok, Illyés Gyula szavaival élve „véreink, de nem honfitársaink” rémálomként élték meg az aláírást. El sem tudták képzelni, hogy sorsukat és ügyeiket ezentúl nem Budapestről, hanem Belgrádból, Bukarestből és Prágából intézik. Nem beszéltek szerbül, románul, szlovákul. Mire a békeszerződésen megszáradt a tinta, szomszédjaink berendezkedtek az újonnan szerzett területeiken.

Maga a békediktátum egy 524 oldalas vaskos könyv, melynek egyetlenegy aláírt eredeti példányát a Párizshoz közeli francia kisvárosban, La Courneuve-ben, egy földalatti páncléteremben őrzik. A könyvhöz csatolva egy térképmelléklet, amely Magyarország új határait ábrázolja. A könyv három nyelven: angolul, franciául és olaszul íródott nagyon szép, nyomtatott betűkkel. Az utolsó oldalon, az 524-en a két legutolsó aláírás a magyaroké: Drasche Lázár Alfrédé és Benárd Ágostoné. A magyarok aláírása fölött Eduard Benes csehszlovák államfő szignója olvasható.

Június 4-e 2010 óta az összetartozásnak, az összefogásnak állít emléket. Már nem a gyász napja, hanem az összetartozás érzéséé, nemzetünk életben maradásáé, önálló nemzeti létünké. A történelmi Magyarország nem támasztható fel, de nem is szükséges, hogy feltámadjon, hiszen él: a lelkünkben, a kultúránkban, a nyelvünkben, emberi kapcsolatainkban.

Popovics Jánosné

Humor – aranyköpések más diákok dolgozataiból

Osztály: 1.B

1. Tíz szó, amit helyesen tudok leírni:

1. Tíz
2. szó
3. amit
4. helyesen
5. tudok
6. leírni
7. egy
8. betű
9. három
10. négy

8) Mi ért véget 1918-ban?
1917.

9) Ki volt Gavrilo Princip?

4. Feladat
Nevezd meg a képen látható alakzatot:

Szerintem ez egy SUSHI!!

LIKED.HU

ÉrdekesCikkek.hu

Az újság eredeti címe: Fáy Irka –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: Dr. Zántó Edina igazgató

Szerkesztő: Árgyelán Ibolya, Sándor Botond

A 151. szám (2019 május-június) elkészítésében közreműködtek:

A 9.a tanulói és tanárai, Antal Martin 12.a, Billik Bertalan 10.a, Bodó Balázs 15.b, Bolyky Barna 10.a, Csókásné Gémesi Ildikó, Csuha Ádám 11.b, Dene Kristóf 9.b, Dósa-Pap Zsolt 11.b, Duliskovich Viktor 13.g, Fehér Olivér 11.d, Gulyás Levente, 11.b, Árgyelán Ibolya, Horváth Levente 9.b, Károly Dávid 9.b, Korponai Tamás, Laskovics Zsolt, Polyák Bálint 11.b, Popovics Jánosné, Prudovics Kristóf 15.b, Sándor Botond, Tóth Gábor 9.c, Tóth László, Ványi Géza Tamás 11.a, Viktor Patrik, Zántó Edina